

Milí bakaláři, tento příběh, který vám budu vyprávět, se skutečně stal a pojmenovala jsem jej kus. Dlouhá léta jsem pracovala jako vedoucí v oddělení gramodesek obchodního domu Horník v mém patře. Během těchto krásných let mi prošlo rukama spousta hodnotných, duchaplných a upřímných hudby. V té době pro mne byla práce velkou láskou a také smyslem mého života. Nedávno, bylo to jen pár týdnů před mým odchodem na zasloužený odpočinek, se ale stalo něco, na co, bohužel, do smrti nezapomenu. Přebírala jsem novou zásilku zboží, které právě dovezli ze skladu v Praze. K mému velkému překvapení zásilka obsahovala jen album jakési skupiny Těžkej a Pokondr. Album jsem si tedy pustila. Něco tak neuvěřitelně trapného, drzého a laciného jsem nikdy předtím neslyšel a. Vůbec jsem nepochopila, kde se v těch dvou neumělcích bere tolik ješitnosti a nabubřelosti, že otravují všem slušným hudebním fanouškům život. A tak jsem celou zásilku alba s domýšlivým názvem Kuss, které hluboce uráží hudbu, ihned odeslala zpět do Prahy. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem namísto poděkování a ocenění mé snahy chránit hudbu, dostala na stůl okamžitou výpověď. Nyní jsem v důchodu a pomalu se z toho dostávám. Pořád to ale trochu bolí. Z tohoto smutného příběhu plyne ponaučení pro všechny milovníky hudby. Nikdy, ale opravdu nikdy, nekritizujte umělce z Prahy. Chce to pořádný kus osobní odvahy a někdy je to pořádná kláda.